

**UDE OG
HJEMME**

Det handler om dig og mig

Julens bedste sange og salmer

Indhold

Glade jul, dejlige jul	3	
Julen har bragt velsignet bud	4	<i>I alfabetisk rækkefølge</i>
Højt fra træets grønne top	5	Bjældeklang
Sikken voldsom trængsel og alarm .6		Dejlig er den himmel blå.
Dejlig er jorden	7	Dejlig er jorden
På loftet sidder nissen med sin julegrød	8	Det kimer nu til julefest
Et barn er født i Bethlehem	9	Det var en juleaften silde
Kender I den om Rudolf	10	En lille nisse rejste.
Det kimer nu til julefest	11	Et barn er født i Bethlehem
I en kælder sort som kul	12	Glade jul, dejlige jul
Vær velkommen, Herrens år	13	Højt fra træets grønne top
Bjældeklang	14	I denne søde juletid
Nu har vi jul igen	15	I en kælder sort som kul
I denne søde juletid	16	Julen har bragt velsignet bud
Søren Banjomus	17	Julen har englelyd.
Juletræet med sin pynt.	18	Juletræet med sin pynt.
Julen har englelyd.	19	Kender I den om Rudolf
Dejlig er den himmel blå.	20	Nu har vi jul igen
Når du ser et stjernes kud	21	Når du ser et stjernes kud
Det var en juleaften silde	22	På loftet sidder nissen med sin julegrød
En lille nisse rejste.	23	Sikken voldsom trængsel og alarm .6
		Søren Banjomus
		Vær velkommen, Herrens år

Sanghæfte med Ude og Hjemme nr. 50 2014
Genudgivet på uoh.dk uge 52 2015
Fagredaktør: Eva Catter
Layout: Thierry Machet
Ansvarshavende: Kaj Elgaard

Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrøn,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de går,
– lønlig iblandt os de går!

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englenerne, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englernes sang
– evig er englernes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englernes sang
– salig er englernes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst
– fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

*Komponist: Fr. Gruber, 1818
Tekst: B.S. Ingemann, 1850*

Julen har bragt velsignet bud

Julen har bragt velsignet bud.
Nu glædes gamle og unge:
Hvad englens sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste.
Det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille.
Du fattige spurv! Flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og paradisvejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

*Komponist: C.E.F. Weyse, 1841
Tekst: B.S. Ingemann, 1839*

Højt fra træets grønne top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen.
Spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt.
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd.
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger.
Hvergang han den kommer nær,
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk, og du har mod,
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt,
Børn, I skylder ham respekt,
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar,
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træt
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

*Komponist: Emil Hornemann, 1848
Tekst: Peter Faber, 1848*

Sikken voldsom trængsel og alarm

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
Pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene, de hopper rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
Gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød
– æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!
Lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur.

Op ad dagen går man byen rundt,
trækker vejret lidt, det er så sundt.
Alle folk er i den nye stads,
men om aften er der fint kalas.
Gud velsigne den, som først opfandt
det at lege jul og give pant.
Unge pige, lad os lege skjul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul.

Du, som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst.
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med – thi den er falsk og hul –
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!

*Komponist: Emil Horneman
Tekst: Peter Faber*

Dejlig er jorden

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de fagre
riger på jorden
gå vi til paradys med sang!

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder,
skönt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er i dag en frelser fød!

*Komponist: Schlesisk melodi
Tekst: B.S. Ingemann, 1850*

På loftet sidder nissen med sin julegrød

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er så glad,
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin store ske:
"Vil I nu se at kom' af sted,
for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
"Jeg henter katten, hvis I ikke holder op,
når katten kommer, skal det nok bli' stop."
Så bliver alle rotterne så bange,
åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

*Komponist: Otto Teich
Tekst: Margrethe Munthe*

Et barn er født i Bethlehem

Et barn er født i Bethlehem – Bethlehem,
thi glæder sig Jerusalem.
Halleluja – halleluja!

En fattig jomfru sad i løn – sad i løn
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja – halleluja!

Han lagdes i et krybberum – krybberum,
Guds engle sang med fryd derom.
Halleluja – halleluja!

Og østens vise ofred der – ofred der.
Guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja – halleluja!

Forvunden er nu al vor nød – al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja – halleluja!

Guds kære børn vi blev påny – blev påny,
skal holde jul i himmelby.
Halleluja – halleluja!

På stjernetæpper lyseblå – lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja – halleluja!

Guds engle der os lære brat – lære brat,
at synge, som de sang i nat.
Halleluja – halleluja!

Da vorde engle vi som de – vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja – halleluja!

Ham være pris til evig tid – evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja – halleluja!

*Komponist: Tysk visemelodi, ca. 1600
Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1820 og 1845*

★ Kender I den om Rudolf

Der er dådyr og rådyr
og tusinde smådyr.
Elsdyr og pelsdyr
og så er der todgy'r!
Men min øjsten,
det var Rudolf, som var en ren:

Kender I den om Rudolf,
Rudolf med den røde tud.
Han var et gammelt rensdyr,
som så højst mærkværdig ud.

Alle de andre rensdyr
lo, så Rudolf han blev flov
over sin røde næse,
det var ikke spor af sjov!

Men en tåget julenat
julenissen skreg:
"Jeg kan ikke finde vej,
Rudolf, kom og lys for mig!"

Og I kan tro, at Rudolfs
næse lyste som et fyr!
Skål for de røde næser!
Dejligt juleeventyr!

Komponist: Johnny Marks
Tekst: Poul M. Jørgensen

Det kimer nu til julefest

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder hører nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådesbud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol!

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær min hyttegæst,
hold selv i os din julefest,
da skal med Davidsharpens klang
dig takke højt vor nytårssang!

Komponist: C. Balle, 1850
Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1817

I en kælder sort som kul

I en kælder sort som kul
allerdybest nede
var et prægtigt musehul
og en muserede.
Skønt de levede lidt småt,
havde musene det godt,
de gik rundt og snasked'
og blev aldrig vasket.

Seksten søde børn der var.
Nej, hvor var de spændte,
thi i dag hos musefar
var der bal i vente.
Hver en lille mus var glad.
Og til tidsfordriv på rad
sad de midt i salen,
bed sig selv i halen.

Nu en grankvist blev sat op,
musemor holdt talen,
derpå gik det hop i hop
runt i gildesalen.
Så kom julemaden ind:
sildeben og pølseskind,
tællelys og kager,
lutter gode sager.

Fire musefrøknar små
julemaden bragte,
ostepinde ovenpå,
nå da, hvor det smagte!
men den allermindste mus,
tænk engang, det lille pus,
tålte ikke smavsen,
den fik ondt i mavsken.

Nu på ny i ring man for,
alle peb af glæde,
selv den tykke musemor
så man dansen træde.
Men da morgenstunden kom,
tænk, var hele salen tom,
for til sidst kom katten
åd dem alle atten.

Tekst: Wilhelm Høm

Vær velkommen, Herrens år

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev fød,
da tændte sig lyset i mørkets skød.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid.
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod.

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds ånd kom herved,
da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed.

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens dag.
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Komponist: A.P. Berggren, 1852

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1849

Bjældeklang

Vint'ren er så kort, vi må bruge hvert minut
sneen smelter bort, og så'r det hele slut.
Nu er jorden hvid og kanen, den er klar.
Så'r der altså ingen tid til dikkedar'.

Bjældeklang, bjældeklang over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang gennem mark og skov
farer vi på kanetur og ih, hvor er det sjov.

Over stok og sten går det rask af sted
Lottes lange ben kan ikke følge med.
Sneen falder tæt, aft'nen stunder til,
vi er blevet trætte, og nu skal det hjemad gå.

Bjældeklang, bjældeklang, over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang, sød og let musik
fylder vores kanetur med yndig romantik.

*Komponist: Svend Saaby
Tekst: Otto Leisner*

Nu har vi jul igen

Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi slædevej,
og nu kommer du til mig,
og du skal blive her så længe.
Nu har vi slædevej,
og nu kommer du til mig,
og du skal blive her så længe.

Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi risengrød
og klejner og hvedebrød,
og vi har nok til mange tider.
Nu har vi risengrød
og klejner og hvedebrød,
og vi har nok til mange tider.

Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Vi har vor juleleg,
og fuglen sit havreleg,
og glæden hun skal vare længe.
Vi har vor juleleg,
og fuglen sit havreleg,
og glæden hun skal vare længe.

Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi klokkelyd,
og nu har vi julefryd,
og det skal ingen ende have.
Nu har vi klokkelyd,
og nu har vi julefryd,
og det skal ingen ende have.

Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi jul igen,
og nu har vi jul igen,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi kirkegang,
og nu har vi julesang,
og julen varer ved til påske.
Nu har vi kirkegang,
og nu har vi julesang,
og julen varer ved til påske.

Tekst: Mads Hansen

I denne søde juletid

I denne søde juletid
tør man sig ret fornøje
og bruge al sin kunst og flid,
Guds nåde at ophøje;
ved den, som er i krybben lagt,
vi vil af ganske sjælemagt
i ånden os forlyste;
din lov skal høres, frelsermand,
så vidt og bredt i verdens land',
at jorden den skal ryste.

En liden søn af Davids rod,
som er og Gud tillige,
for verdens synders skyld forlod
sit søde himmerige,
det var ham svart at tænke på,
at verden skulle undergå,
det skar ham i hans hjerte;
i sådan hjertens kærlighed
han kom til os på jorden ned
at lindre vores smerte.

Vor tak vi vil frembære da,
endskønt den er kun ringe,
hosianna og halleluja
skal alle vegne klinge;
Guds ark er kommen i vor lejr!
thi sjunge vi om fryd og sejr,
mens hjertet sig kan røre,
vi sjunge om den søde fred,
at helvede skal skælve ved
vor julesang at høre.

Gud er nu ikke længer vred,
det kan vi deraf vide,
at han har sendt sin søn herved,
for verdens synd at lide.
Det vorde vidt og bredt bekendt,
at Gud sin søn for os har sendt

til jammer, ve og våde,
hvo ville da ej være fro,
og lade al sin sorg bero
på Jesu søde nåde?

Som natten aldrig er så sort,
den jo for solen svinder,
så farer al min kummer bort,
når jeg mig ret besinder:
at Gud så hjertens inderlig
af evighed har elsket mig
og er min broder vorden,
jeg aldrig glemmer disse ord,
som klingede i engle-kor:
Nu er der fred på jorden!

Og blandes end min frydesang
med gråd og dybe sukke,
så skal dog korsets hårde tvang
mig aldrig munden lukke;
når hjertet sidder mest beklemt,
da bliver frydens harpe stemt,
at den kan bedre klinge,
og knuste hjerter føle bedst,
hvad denne store frydefest
for glæde har at bringe.

Halleluja, vor strid er endt,
hvo ville mere klage?
Hvo ville mere gå bespændt
i disse fryde-dage?
Syng højt i sky, Guds kirkeflok:
Halleluja, nu har jeg nok,
den fryd har ingen lige,
halleluja, halleluja,
Guds søn er min, jeg vil herfra
med ham til himmerige.

Komponist: C. Balle, 1855
Tekst: H.A. Brorson, 1739

Søren Banjomus

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku.
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt,
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
bar'der altså snart var jul.

På loftet sidder nissen, ham I ved der er så sød
han er så mæt, for han har spist et stort fad julegrød.
Nu sidder han i stolen, og han snorker som en bjørn
og drømmer om de gaver han skal gi' til byens børn.
og Lurifax, hans kat, som altid er så fræk
den drømmer sødt om røget sild med flødeovertræk.
Så pusler det og pludselig fra musehullet klang
en munter lyd af banjo-sang.

Kom med, sa' Søren Banjomus, de sover begge to
nu skal vi lave skæg, JUHU skreg musene og lo,
og frem fra musehullet mødte store mus og små
ja, selv den allermindste mus, som knap nok kunne gå.
Og Lurifax og nissefar, de dansede en vals,
og lille Tim bandt nissens skæg i missekattens hals,
og mens de slæbte bort med ost og julelækkeri,
så nynnede de denne melodi:

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Bar' det altså snart var jul, kan ikke vente,
Bar' det altså snart var jul, kan ikke vente ...

Komponist: Amerikansk folkemelodi fra 1872
Tekst: Otto Brandenburg

Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

Komponist: Egil Harder, 1940
Tekst: Mogens Lorentzen, 1939

Julen har englelyd

Julen har englelyd,
vi med fryd
os barnlig på Gud Fader
forlader.
Vi var i nød så længe,
dog hørte han vor bøn,
han ved, hvortil vi trænge,
vor frelser blev Guds Søn.
Thi vil vi alle sjunge
med hjerte og med tunge:
et ære være Gud
for sit julebud!

Ret i en salig tid
kom han hid.
Til levende og døde
genløde
de ord, der for så vide
til alle tider hen
om ham, som tog vor kvide

og gav os fryd igen,
gik ned for os i døden,
som sol i aftenrøden,
og stod i morgengry
op for os på ny.

Sorg er til glæde vendt,
klagen endt.
Vor glæde skal hver tunge
udsjunge.
Syng med Guds engleskare
på Jesu fødselsdag
om fred trods nød og fare
Gud Faders velbehag,
som vil al sorgen vende
til glæde uden ende,
bær os på børnevis
ind i paradís.

Komponist: A.P. Berggreen, 1852
Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1837

Dejlig er den himmel blå

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

*Komponist: J.G. Meidell
Tekst: N.F.S. Grundtvig*

Når du ser et stjernes kud

Når du ser et stjernes kud
lad dit ønske flyve ud,
da vil alle stjerners herre
høre dig.
Bare du af hjertet tror,
da er ingen bøn for stor
når et stjernes kud, der falder
på din vej.

Skæbnen selv
er da din lykkes smed,
den smiler til dig ned
fra himlens stjerner.

Når du ser et stjernes kud,
da er det et himlens bud
om at du skal vinde,
hvad du ønsker dig.

*Komponist: Leigh Harline
Tekst: Mogens Dam*

Det var en juleaften silde

Det var en juleaften silde,
jeg sad alene på min kvist,
og tanken flagred, som den ville,
mens sindet var så trist.
Mismodigt stirred jeg i ovnens lue,
som kasted svagt lidt lysskin i min stue.
– Hvor tungt det er at være ene,
hvor tungt det er at være ene!

Og tanken flagred da tilbage
til barnets kære gamle hjem,
til fordums glade, skyldfri dage,
ja Gud velsigne dem!
Jeg tænkte på min moder, ak på hende,
jeg følte tåren i mit øje brænde.
– Hvor tungt det er at være ene,
hvor tungt det er at være ene!

Jeg blev så inderlig bevæget
– hvad kærlighed der lå deri.
Den stue, hvor som barn jeg leged,
hvad den fik poesii!
Ak, kunne jeg blot se de gamle smile,
jeg rejste gerne mange tusind mile.
– Hvor tungt det er at være ene,
hvor tungt det er at være ene!

Jeg fatted kærligheden ene,
hvordan det så i verden går,
en smule lykke kan forlene.
Ja nu jeg først forstår,
kun den kan stille, hvad vi alle savne,
indtil den tid, vi engang sikkert havnel!
– Hvor tungt det er at være ene,
hvor tungt det er at være ene!

Komponist: H.C. Lumbye
Tekst: A.M. Glückstad

En lille nisse rejste

En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.

Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.

Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand;
– han smilte, thi nu havde
han set den største mand.

En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.

Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.

Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand;
– han smilte, thi nu havde
han set den største mand.

En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.

Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.

Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand;
– han smilte, thi nu havde
han set den største mand.

Komponist: Joh. Chr. Gebauer
Tekst: Jul. Chr. Gerson, 1845

Ude og
Hjemme
ønsker dig en
glædelig jul

**UDE OG
HJEMME**
Det handler om dig og mig

